

РЕШЕНИЕ

№ 439

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Невена Б. Г.а
като разгледа докладваното от Милен Василев Въззивно търговско дело № 20231001000404 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от 13.03.2023 г. на ответника „Макс Т.“ ООД против решението от 13.02.2023 г. по търг. дело № 106/2022 г. на Софийския градски съд, VI-12 състав, с което ответникът е осъден:

- да заплати на ищеца сдружение „Музикаутор“ на осн. чл. 95 ЗАПСП сумата 11 000 лв., представляваща обезщетения за нарушаване на авторските права на авторите на музиката и текста на описаните в решението музикални произведения, ведно със законната лихва от 14.01.2022 г. до окончателното плащане, както и сумата 3 382 лв. – съдебни разноски;
- на осн. чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП да разгласи за своя сметка диспозитива на съдебното решение в два вестника, както и в часовия пояс 15 – 17 ч. на телевизионна организация с национално покритие.

В жалбата се твърди, че неправилно и необосновано СГС е приел за доказано, че процесните музикални произведения са звучали в търговския обект на ответника. Твърди се, че този извод се основавал само на показанията на свидетеля Ч. П., който бил служител на ищеца, като неговите показания не кореспондирали с останалите доказателства по делото. Показанията на свидетелката А. и заключението на СТЕ не установявали факта на местонарушението. Не било отчетено и заключението на СТЕ, според което използваното от свидетеля П. мобилно приложение „Shazam“ не идентифицира адрес, нито генерира данни за адрес, тъй като не разполага с функция за локализация на мястото, откъдето е разпозната определена песен. Неосновано съдът не кредитирал показанията на свидетелите на ответника, които установявали, че в процесните обекти през

процесния период не е звучала музика по заповед на управителя. Неправилно било прието от съда и, че процесният търговски обект „супермаркет“ предвид естеството си обосновава задължения на стопанисващия търговец по чл. 18 във вр. § 2, т. 6 от ДР на ЗАПСП, доколкото този обект не представлявал заведение за обществено хранене, нито развлекателно заведение за забава. Неправилно била приложена разпоредбата на чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП, както и, че същата имала и санкционен характер. Сочи се, че тя уреждала само обезщетение, като целяла единствено компенсиране на правоносителите за претърпените от тях реални вреди, но не давала възможност за допълнително санкциониране. Твърди се, че поР. това претендираното обезщетение не можело да надвишава годишното възнаграждение, дължимо по тарифата на ищеца за публично изпълнение в туристически и търговски обекти.

Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да отхвърли предявените иски, както и да му присъди направените разноски по делото.

Въззиваемото сдружение „Музикаутор“ – ищец по иска – чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира разноски.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 от ГПК във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на въззиваемия, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от сдружение „Музикаутор“ с искова молба от 14.01.2022 г., уточнена с молба от 11.02.2022 г. и в заседанието на 24.06.2022 г., с която срещу „Макс Т.“ ООД са били предявени обективно съединени: 1) иски по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за заплащане на сумата 11 000 лв., представляваща обезщетения в размер на по 500 лв. за всяко от твърдените нарушения на авторските права на авторите на музиката и текста на описаните в исковата молба музикални произведения, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане; и 2) иск по чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП за разгласяване за своя сметка на диспозитива на съдебното решение в два всекидневника, както и в определен от съда часове пояс на телевизионна организация с национално покритие.

В исковата молба се твърди, че ищецът е организация по чл. 94а, ал. 2 ЗАПСП за колективно управление на авторските права по отношение на музикални произведения с права по чл. 95в, ал. 2 ЗАПСП. Ответникът стопанисвал търговски обекти /ресторант и супермаркет/, находящи се в гр. София, ул. „****“ № ***, в които публично се изпълнявали музикални произведения и свързани с тях литературни произведения /текстове/ от репертоара на ищеца без надлежно отстъпени права на използване. По този начин били нарушени авторските права на авторите на музика и текст на произведенията. Твърди се, че на 13.10.2021 г. в стопанисвания от ответника на посочения адрес ресторант „Макс“ били публично озвучени на запис следните песни, със следните автори с нарушени права:

1) RAMPAMPAM /РАМПАМПАМ/ – MINELLI /МИНЕЛИ/, с автори на музиката и на текста: Bourosu Victor /Буросу Виктор/, член на румънското дружество UCMR – ADA; Luca Luisa Ionela /Лука Луиза Йонела/, член на германското дружество GEMA;

2) CHAIN MY HEART /ЧЕЙН МАЙ ХАРТ/ – TOPIC & BEBE REXHA /ТОПИК АНД БЕБЕ РЕКСА/, с автори на музиката и на текста: Tarland Lambert Petter Carl /Тарланд Ламберц Петър Карл/, член на шведското дружество STIM, Tidebrink Stomberg Alexander Michael /Тидебринк Стомберг Александър Майкъл/, член на шведското дружество STIM, Rexha Blea /Рекса Блеа/, член на американското дружество BMI, Topic Tobias /Топик Тобиас/, член на немското дружество

GEMA,

3) SHIVERS /ШИВЪРС/ – ED SHEERAN /ЕД ШИЙРЪН/, с автори на музиката и на текста: Lavelle Kal /Лавел Кал/, член на английското дружество PRS, Mac Steve /Мак Стив/, член на английското дружество PRS, Mcdaid Johnny /Мкдейд Джони/, член на ирландското дружество IMRO, Sheeran Edward Christopher /Шийран Едуард Кристофър/, член на английското дружество PRS,

4) DON'T GO YET /ДОНТ ГО ЙЕТ/ – CAMILA CABELLO /КАМИЛА КАБЕЛО/, с автори на музиката и на текста: Cabello Karla Camila /Кабело Карла Камила/, член на американското дружество BMI; Frederic Eric Burton /Фредерик Ерик Бъртън /, член на американското дружество BMI; Harris Scott /Харис Скот/, член на американското дружество ASCAP; Sabath Michael Harris /Сабат Майкъл Харис/, член на американското дружество BMI;

5) MIDNIGHT SKY (EDGE OF MIDNIGHT) /МИДНАЙТ СКАЙ (ЕНД ОФ МИДНАЙТ) – MILEY CYRUS /МАЙЛИ САЙРЪС/, с автори на музиката и на текста: Bell Louis /Бел Луис/, член на американското дружество ASCAP; Bellion Jonathan /Белион Джонатан/, член на американското дружество ASCAP; Cyrus Miley /Сайръс Майли/, член на американското дружество BMI; Juber Ilsey /Джубер Илзи/, Nicks Stevie /Никс Стиви/, член на американското дружество BMI; Tamposi Alexandra /Тампоза Александра/, член на американското дружество BMI; Wotman Andrew /Вотман Андрю/, член на американското дружество BMI;

6) SUMMER OF LOVE /САМЪР ОФ ЛАВ/ – SHAWN MENDES – TAINY /ШОН МЕНДЕС – ТАЙНИ/, с автори на музиката и на текста: Class Randy (Mr) /Клас Ранди Мр/, член на американското дружество BMI; Harris Scott /Харис Скот/, член на американското дружество ASCAP; Hein Gregory Aldae /Хайн Грегори Алдае/, член на американското дружество BMI; Jackson Andrew William /Джаксън Ендрю Уилям/, член на английското дружество PRS; Masis Marcos Efrain /Масис Маркос Ефрен/, член на американското дружество BMI; Mendes Shawn /Мендес Шоу/, член на канадското дружество SOCAN; Solovay Sarah Alison /Соловей Сара Алисън/, член на американското дружество BMI; Zmishlany Ido /Змишлани Идо/, член на американското дружество BMI;

7) FLY ABOVE /ФЛАЙ АБАВ/ – MAHMUT ORHAN & SENA SENER /МАХМУТ ОРХАН АНД СЕНА ШЕНЕР/, с автори на музиката и на текста: Orhan Mahmut /Орхан Махмут/, член на турското дружество MSG; Sener Sena /Шенер Сена/, член на турското дружество MSG.

На същата дата /13.10.2021 г./ в стопанисвания от ответника на посочения адрес супермаркет „Макс“ били публично озвучени на запис следните песни със следните автори с нарушени права:

8) CLOSER /КЛОСЪР/ – THE CHAINSMOKERS FEAT. HALSEY /ДЪ ЧЕЙНСМОКЪРС ФИЙТ. ХАЛЗИ/, с автори на музиката и на текста: Frangipane Ashley /Франгипане Ашли/, член на американското дружество BMI; Frank Shaun Charles /Франк Шон Чарлс/, член на канадското дружество SOCAN; Kennett Frederic /Кенет Фредерик/, член на американското дружество ASCAP; King Joseph A /Кинг Джозеф А/, член на американското дружество ASCAP; Slade Isaac Edward /Слейд Айзък Едуард/, член на американското дружество ASCAP; Taggart Andrew /Тагарт Ендрю/, член на американското дружество ASCAP;

9) GET LUCKY /ГЕТ ЛЪКИ/ – DAFT PUNK FEAT. PHARRELL WILLIAMS /ДАФТ ПЪНК ФИЙТ. ФАРЪЛ УИЛЯМС/, с автори на музиката и на текста: Rodgers Nile /Роджърс Нил/, член на американското дружество BMI; BANGALTER THOMAS /БАНГАЛТЪР ТОМАС/, член на

английското дружество PRS; Номем Christo Guy Manuel /Хомем Кристо Гай Мануел/, член на английското дружество PRS; Williams Pharrell L /Уилямс Фаръл Л/, член на английското дружество PRS, представляван от МУЗИКАУТОР;

10) SOLO /СОЛО/ – THA SUPREME /ТА СЮПРИЙМ/, с автор на музиката и на текста: Mattei Davide /Матей Давиде/;

11) HAVANA /ХАВАНА/ – CAMILA CABELLO FEAT. YOUNG THUG /КАМИЛА КАБЕЛО ФИЙТ. ЯНГ ТАГ, с автори на музиката и на текста: Cabello Camila /Кабело Камила/, член на американското дружество BMI; Lee Brian D /Ли Брайън Д/, член на американското дружество BMI; Williams Jeffery Lamar /Уилямс Джефи Ламар/, член на американското дружество BMI; Bell Louis Russell /Бел Луис Ръсел/, член на американското дружество ASCAP; Feeney Adam King /Фини Адам Кинг/, член на канадското дружество SOCAN; Gunesberk Kaan /Гюнесберк Каан/, член на канадското дружество SOCAN; Hazzard Brittany Talia /Хазард Бретани Талия/, член на американското дружество ASCAP; Tamposi Alexandra Leah /Тампоза Александра Лия/, член на американското дружество BMI; Williams Pharrell L /Уилямс Фаръл Л/, член на английското дружество PRS; Wotman Andrew /Вотман Андрю/, член на американското дружество BMI, представляван от МУЗИКАУТОР.

Не се спори, а това е видно и от вписванията в ТРПЮЛНЦ, че ищецът е регистриран като сдружение с нестопанска цел със съдебно решение от 10.02.1993 г. по ф.д. № 18208/1992 г. на СГС, с първоначално наименование „Сдружение на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика, и музикални издатели за колективно управление на авторски права „Музикаутор“. Сдружението е пререгистрирано по реда на ЗТРПЮЛНЦ на 7.09.2018 г., а на 25.02.2019 г. е вписана промяна в наименованието – на сдружение „Музикаутор“.

Видно от удостоверение № 11/19.01.1994 г., удостоверение № 62-00-0152/27.10.2011 г. и удостоверение с изх. № У-62/5.09.2014 г., издадени от Министерство на културата, ищецът е регистриран от 13.01.1994 г. по реда на чл. 40б, ал. 1 ЗАПСП в регистъра на организациите за колективно управление на следните категории авторски права, начини на използване и обекти на закрила по смисъла на закона: 1) за възпроизвеждане на музикални произведения и на литературни произведения, свързани с музика – чл. 18, ал. 1, т. 1 ЗАПСП, 2) за разпространение на записи, съдържащи такива произведения – чл. 18, ал. 2, т. 2 ЗАПСП, 3) за публично изпълнение на такива произведения – чл. 18, ал. 2, т. 3 ЗАПСП, 4) за излъчване на такива произведения по безжичен път – чл. 18, ал. 2, т. 4 ЗАПСП, 5) за предаване и препредаване на такива произведения по кабел или друга електронна съобщителна мрежа – чл. 18, ал. 2, т. 5 ЗАПСП, 6) за предлагане по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до такива произведения по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и време, индивидуално избрани от всеки от тях – чл. 18, ал. 2, т. 10 ЗАПСП, 7) за преработка на музикални произведения и синхронизирането им с други произведения – чл. 18, ал. 2, т. 8 ЗАПСП, 8) за разпределение на компенсационни възнаграждения, дължими на нейни членове за възпроизвеждане на произведения от физически лица за лично ползване – чл. 26, ал. 1, изр. 1 и ал. 8 ЗАПСП, и 9) за внос и износ в трети държави на екземпляри от произведението в търговско количество – чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗАПСП.

От вписванията по партидата на ответното дружество в ТР е видно, че същото е регистрирано на 19.05.2010 г. чрез преобразуване от СД „Макс – Т. Сие“, с капитал 5 000 лв., разпределен по равно между двама съдружници, един от които е и управител – И. И. Т.. Седалището на дружеството е в гр. София, ж.к. „Изток“, бл. 13, вх. А, а за адрес за кореспонденция с НАП е вписан – гр. София, ж.к.

„Младост 2“, супермаркет „Макс“, до бл. 222.

Представени са 2 бр. фискални бонове, издадени от ответното дружество на 13.10.2021 г., както следва: **1)** за търговски обект ресторант „Макс“ на адрес гр. София, ул. „****“ № ***, за сумата 4.10 лв. – за поръчка на кафе и кола; и **2)** за търговски обект супермаркет „Макс“ на същия адрес за сумата 1 лв. – за покупка на минерална вода „Банкя“, 1,5 л.

В първоинстанционното производство са разпитани свидетелите Ч. П., С. А., К. П. и Л. Й.. Свидетелят П. заявява, че от 15 г. работи като сътрудник към сдружение „Музикаутор“, като работата му се изразявала в посещения на търговски обекти на територията на страната с цел проверка дали в тях звучи музика, чието ползване не е лицензирано, за идентификация на музиката, а след това се провеждали разговори с управителите на съответните фирми с покана за сключване на договор с „Музикаутор“. На 13.10.2021 г. около 16:30 – 16:40 ч. свидетелят посетил ресторант „Макс“, находящ се в гр. София, район „Витоша“, ул. „****“ № ***, като под него в същата сграда имало магазин, който също се наричал „Макс“ и който свидетелят също посетил. В ресторанта свидетелят престоял 40 – 45 минути, поръчал кафе и кока кола, които заплатил, за което му бил издаден приложения по делото фискален бон. В ресторанта звучала музика от тонколони, разположени в тавана на обекта, като се излъчвала програмата на Р.о „Фреш“. В рамките на престоя свидетелят идентифицирал доста прозвучали музикални произведения, като това било сторено на база анонсирането на всяко музикално произведение по Р.ото. За по-голяма сигурност свидетелят проверявал всяко произведение и чрез мобилното приложение Shazam, инсталирано на неговия мобилен телефон, което приложение служело за разпознаване на всяко произведение. След идентификация с това приложение свидетелят изпращал електронно писмо от неговия личен имейл на служебния електронен адрес на сдружение „Музикаутор“, в който описвал музикалните произведения и местонахождението на търговския обект, където са звучали. Това правел с цел удостоверяване, че е посетил даден обект в посочения час. За всяко произведение пращал отделен имейл, като потвърждава, че представените по делото разпечатки от служебния електронен адрес на ищеца съдържат изпратените от него съобщения по повод на процесната проверка. След посещението в ресторанта свидетелят посетил и магазина под него, в който също звучала музика от Р.о „Фреш“, която свидетелят също идентифицирал по описания начин.

Свидетелката С. А. заявява, че е служител в ищцовото сдружение в отдела за лицензиране на публично изпълнение. Заявява, че от свидетеля Ч. П. са получавани електронни писма на нейния служебен електронен адрес и на такъв на нейна колежка, съдържащи отчети за проверки на 13.10.2021 г. за ресторант „Макс“ и супермаркет „Макс“. По вътрешните правила на сдружението сътрудниците винаги споделят чрез имейл идентифицираното чрез приложението Shazam музикално произведение, като го изпращат на служебен електронен адрес, специално създаден за тази цел. В изпратения отчет сътрудникът отразявал кога и къде е идентифицирал произведенията, като впоследствие предавал в офиса и касовите бонове от обекта. След това в друг отдел на сдружението се извършвала проверка за авторите на съответното музикално произведение чрез достъп до CIS.net – международна база данни, която съдържа информация от всички дружества за колективно управление на права относно музикални произведения. Впоследствие представители на ответното дружество /управителя и друг служител/ са дошли на разговори в сдружението с цел да питат какво се случва и да уредят доброволно въпроса, като им било разяснено какво споразумение следвало да се сключи.

Свидетелката К. П. заявява, че от няколко години работи в ответното дружество като

сервитьорка в ресторант „Макс“, като обичайно смените ѝ били на нечетни дати. През м. 10.2021 г. свидетелката работела през всички нечетни дати, но не си спомняла да е имало извършена проверка от служители на „Музыкаутор“. През същия период в заведението не се излъчвала музика, а имало и заповед на управителя за забрана за това, издадена в края на летния сезон на 2021 г. Тази забрана се спазвала от м. 08.2021 г. до м. 04.2022 г., след което музика била пускана. В заведението имало озвучителна техника, която не била ползвана през този период.

Свидетелят Л. Й. заявява, че от 1995 г. и понастоящем работи при ответника като продавач на месарски щанд в супермаркет „Макс“. На 13.10.2021 г. била на смяна в обекта, като не му било известно за извършвана в този ден проверка от сдружение „Музыкаутор“ за музика, която да е използвана в обекта. Заявява, че през м. 10.2021 г. такава музика не била звучала, защото имало заповед на управителя от м. август 2021 г. да не се пуска музика. Музика се пускала от м. 04.2022 г., като се пускало Р.о по високоговорителите.

В производството пред СГС са изслушани и приети заключения на съдебно-технически експертизи. В заключението от 1.09.2022 г. на вещото лице Г. Р. е описан начинът на функциониране на мобилното приложение Shazam, собственост на IT компанията „Apple“. Посочено е, че това е най-използваното приложение за разпознаване на музика в световен мащаб с над 1 милиард изтегляния и над 20 милиона потребителски използвания на ден. Посочено е, че служителите на „Музыкаутор“ след разпознаване на съответното музикално произведение с това мобилно приложение го изпращат на електронен адрес musicautor@musicpro.org, за да бъде извършена проверка в международната база данни. Към заключението са приложени копия от изпратени на 13.10.2021 г. 11 бр. имейли от адрес ***@gmail.com. Приложен е и скрийншот от мобилния телефон на свидетеля Ч. П. от приложението Shazam. Посочено е, че приложението предлага опция за споделяне на разпознатото музикално произведение чрез изпращането му към други комуникационни приложения, като в случая била използвана услугата на gmail, при което се отварял прозорец с автоматично изписан текст за споделяне чрез това приложение, като единствено ръчно се дописвал текста относно посетения обект. В заседанието на 28.10.2022 г. вещото лице е допълнило, че приложението Shazam може да бъде настроено да използва функцията „локация“ на самия телефон, ако такава бъде включена. В този случай обаче се изписвал определен регион, а не точен адрес. Вещото лице не знаел и не бил проверявал, тъй като не му е било поставено като задача, дали тази функция е била включена на изследвания телефон на свидетеля П.. Впоследствие в писмена молба от 3.11.2022 г. процесуалният представител на ищеца е уточнил, че услугата за местоположение /локация/ не е била активна на телефона на свидетеля П..

В заключението от 29.08.2022 г. на вещото лице И. П. са описани кои са авторите на посочените в исковата молба музикални произведения и кои организации за колективно управление на авторски права управляват техните права. След проверка в международната база данни CIS-Net е установено съответствие с лицата, посочени за автори в исковата молба, както и с посочените организации за колективно управление на права. Посочено е, че тези организации имат сключени договори за представителство с ищеца, които са регистрирани в публичния регистър на Министерство на културата.

Представени са и тарифа от 1.01.2016 г. на сдружение „Музыкаутор“ за публично изпълнение в туристически и търговски обекти, утвърдена със заповед № РД-09-718/27.10.2015 г. на министъра на културата; правила на същото сдружение за определяне размера на възнагражденията, дължими

за използване на музикални и свързани с тях литературни произведения при публично изпълнение в туристически, търговски и други публични места.

Други доказателства не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и е допустима. Разгледана по същество е **основателна**.

I. По предмета на делото и допустимостта на решението

Предмет на настоящото дело са множество искиви претенции по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за заплащане на обезщетение за вреди, причинени от извършени от ответника твърдени нарушения на авторски права на музикални произведения. Исковите не са предявени от носителите на правата, а от друго лице, поР. което биха били допустими, ако подобно процесуално право е изрично предвидено в закон – чл. 26, ал. 2 ГПК.

В случая ищецът е организация за колективно управление на изпълнителски права – сдружение „Музикаутор“, регистрирано по реда на глава 11в от ЗАПСП. В това му качеството той може да предявява искиве за защита на чужди права съобразно разпоредбите на чл. 95в ЗАПСП по повод на индивидуални права, които са му поверени за управление, съответно за защита. В тази хипотеза и съобразно чл. 95в, ал. 2 ЗАПСП той не трябва да установява индивидуални права на управление, съответно за защита, на негови членове, оповестени в списъка по чл. 94у, ал. 1, т. 10, и на сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, вписани в регистъра по чл. 94г, ал. 3, т. 7. Според чл. 94у, ал. 1, т. 8 и 10 ЗАПСП организацията за колективно управление на права оповестява на интернет страницата списък на членовете си, както и списък на договорите за взаимно представителство и споразуменията за представителство, както и наименованията на организациите или независимите дружества, с които са сключени. От служебно извършена от въззивния съд проверка в интернет страницата на ищцовото сдружение [/https://www.musicautor.org/bg/](https://www.musicautor.org/bg/) се установява, че в публикувания списък на ОКУП, с които ищецът има сключени договори за взаимно представителство, фигурират организациите, за които в исковата молба се сочи /а и се потвърждава от заключението на приетата експертиза/, че представляват авторските права на лицата, чиито твърдени нарушени права са предмет на настоящите искиве. Тези организации са посочени и в публикувания на интернет страницата на Министерството на културата регистър по чл. 94г ЗАПСП.

Същевременно в същия регистър са вписани категориите права, видовете права, произведения и други обекти на закрила, за които се отнася колективното управление на права /чл. 94г, ал. 4, т. 5/. За ищцовото сдружение са вписани авторски права върху музикални и свързани с тях литературни произведения, измежду които и публично изпълнение на такива произведения /чл. 18, ал. 2, т. 3 ЗАПСП/.

Процесните твърдени нарушения се изразяват именно в публично изпълнение на музикални произведения, а техните автори се представляват от чуждестранни ОКУП, с които ищецът има сключени договори за взаимно представителство. Ето защо за защитата на тези индивидуални права ищецът притежава процесуална легитимация по чл. 95в, ал. 2 ЗАПСП, поР. което и предявените искиве по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП са допустими.

II. По основателността на исковете по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП

Претенцията се основава на твърденията на ищеца, че ответникът е нарушил авторските права на авторите на текста и музиката на процесните музикални произведения, тъй като без отстъпени права за използване на 13.10.2021 г. в стопанисваните от него търговски обекти /ресторант „Макс“ и супермаркет „Макс“ на посочения адрес/ публично се изпълнявали музикалните произведения чрез аудиоуредбата на обектите, по която се излъчвала програмата на Р.о „Фреш“.

Основните спорни въпроси по делото са: **1)** дали на посочената дата в посочените обекти на ищеца са били изпълнявани публично процесните музикални произведения; **2)** дали обектът „супермаркет“ се включва в тези по § 2, т. 6 от ДР на ЗАПСП; **3)** дали са налице основанията за прилагане на разпоредбата на чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП относно размера на обезщетението. По тези въпроси въззивният съд намира следното:

Тежестта на доказване на първото спорно обстоятелство /публичното изпълнение на процесните произведения в обектите на ответника/ лежи върху ищеца. Ищецът следва да проведе едно **главно доказване**, което за да постигне целта си – формиране на сигурно убеждение у съда в надлежното осъществяване на твърдените факти, следва да бъде **пълно**. Напротив – ответникът може да проведе насрещно и то непълно доказване, което има за предмет установяването на такива факти, които изключват възможността за осъществяването на твърдените публични изпълнения на процесните музикални произведения и разколебават сигурността в надлежното настъпване на тези факти, като по този начин осуетяват пълното им доказване.

По настоящото дело са събрани различни доказателства – писмени, гласни и съдебни експертизи. Преди тяхното анализиране въззивният съд намира за уместно да отбележи следните принципни положения относно доказването, от които се ръководи при тяхната преценка:

Доказването на релевантните обстоятелства може да се извърши с всички допустими по ГПК доказателствени средства, които принципно могат да бъдат: **1)** със законово уредена доказателствена сила, която представлява оборима презумпция за истинност – с такава се ползват всички подписани документи /частни и официални/ относно авторството на документа /формална доказателствена сила – чл. 180 ГПК/, както и всички удостоверителни официални документи по отношение на удостоверените факти /материална доказателствена сила – чл. 179, ал. 1 ГПК/; или **2)** без законово уредена доказателствена сила – всички останали доказателствени средства. Доказателствените средства с доказателствена сила обвързват съда да приеме за установени фактите в нейния обхват до доказване на противното, а доказателствената стойност на останалите доказателствени средства се преценява от съда по вътрешно убеждение /чл. 12 ГПК/. Доказателствената стойност представлява способността на доказателствените средства да убеждават съда за осъществяването на съответните факти от миналото. Тази убеждаваща способност, макар до голяма степен да зависи и от субективната преценка на всеки съдебен състав, се подчинява и на трайно установените в съдебната практика логически и опитни правила, изискващи да се изхожда от всички обстоятелства по делото като:

- се разграничат спорните от безспорните факти, вкл. и съобразно позицията и поведението на страните преди и в хода на съдебния процес;
- спрямо спорните факти по-голяма доказателствена стойност имат двустранно подписани от страните частни документи или подписани от трети лица, незаинтересовани в полза на страната, която се ползва от съответния документ;

- едностранно съставени частни документи, установяващи неизгодни за съставилата ги страна факти, също имат голяма доказателствена стойност и се ценят като извънсъдебни признания;
- едностранно съставени частни документи, установяващи изгодни за съставилата ги страна факти, имат незначителна доказателствена стойност и не могат да се противопоставят на оспорващата същите факти страна /scriptum pro scribente nihil probat, sed contra scribentem/;
- при преценка на свидетелски показания следва да се отчита възможната заинтересованост на свидетелите в полза на страна по делото /чл. 172 ГПК/;
- при преценката на заключения на съдебни експертизи следва да се изхожда от това какви първични източници на информация са били съобразявани от вещите лица и каква е доказателствената стойност на самите източници, като се съобразяват предходните положения.

В конкретния случай ищецът е ангажирал едно единствено пряко доказателствено средство относно спорното публично използване на процесните музикални произведения, а именно – показанията на свидетеля Ч. П.. Останалите ангажирани доказателства не са пряко относими към този спорен факт, а установяват странични обстоятелства, макар и част от тях свързани с основния факт. Така от приетото заключение на СТЕ, извършена от вещото лице Г. Р., се установява, че чрез мобилния телефон на свидетеля П. е била извършена на 13.10.2021 г. идентификация чрез приложението Shazam на изпълнения на процесните музикални произведения, както и че чрез същия телефон са били изпратени линкове от така разпознатите произведения на служебен електронен адрес на ищцовото сдружение. От самата експертиза не се установява обаче **къде** са звучали процесните произведения и по-специално – дали това е ставало в процесните търговски обекти на ответника, което последният оспорва. Действително, в съдържанието на тази електронна кореспонденция са посочени тези търговски обекти, но както според самата СТЕ, така и според свидетеля П. това е била допълнително ръчно добавена от него информация в самите имейли, а не автоматично генерирана от мобилното приложение. Същевременно е безспорно, че макар да е било технически възможно, в настройките на мобилното приложение не е била активирана функцията за местоположение /локация/, поР. което по технически начин не може да се установи **на кое място** са били разпознати процесните музикални произведения. Това обстоятелство не се установява по никакъв начин от представените фискални бонове и от показанията на свидетелката А., която не е пряк очевидец на изпълнението на музикалните произведения.

Следователно, единственият първоизточник на информацията, че процесните музикални произведения са били публично изпълнявани именно в процесните търговски обекти, са показанията на свидетеля Ч. П., на чиито показания стъпват останалите ангажирани от ищеца доказателства. Друго доказателство за това обстоятелство по делото няма. Същевременно, в обратен смисъл са показанията на ангажираните от ответника свидетели П. и Й., чрез които ответникът провежда насрещното си доказване. При положение, че всички свидетели са служители на двете насрещни страни, то същите са заинтересовани в тяхна полза по смисъла на чл. 172 ГПК, поР. което техните показания могат да се кредитират ако се подкрепят от други безспорни доказателства по делото за същото обстоятелство. В случая по отношение на спорния факт на местонарушението други доказателства, извън показанията на свидетеля П., не са ангажирани. Ето защо само неговите показания не са в състояние да убедят настоящия въззивен състав в сигурното настъпване на фактите, за които е свидетелствано. При настоящите контроверсни позиции и

противоречиви насрещни доказателства за установяването на главния спорен факт е крайно недостатъчно ангажирането само на един свидетел и то от кръга на лицата по чл. 172 ГПК.

ПоР. горното въззивният съд намира за недоказано твърдяното от ищеца обстоятелство – че на посочената дата в посочените обекти на ищеца са били изпълнявани публично процесните музикални произведения. Това води до неоснователност на предявените искиове, а обсъждането на останалите спорни въпроси е ненужно.

С оглед на изложеното обжалваното решение следва да се отмени, а предявените искиове – да се отхвърлят.

III. По разноските за производството

При този изход на спора право на присъждане на разноски за производството има ответникът. Същият е доказал такива в размер на 1 325 лв., от които 1 080 лв. – за заплатеното адвокатско възнаграждение за първата инстанция по договор за правна защита и съдействие от 20.04.2022 г., фактура № 3934/20.04.2022 г. и платежно нареждане от 20.04.2022 г., и 245 лв. – за заплатената държавна такса по въззивната жалба. Неоснователно е направеното от ищеца възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Същото е в размер, който е по-нисък от минималния по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /който според цената на оценяемите искиове е 1 390 лв. без ДДС/. Същевременно, е в близък до уговорения и претендират от самия ищец размер на разноски за адвокат за първа инстанция от 1 032 лв.

Настоящото въззивно решение не подлежи на касационно обжалване на осн. чл. 280, ал. 3 ГПК и доколкото цената на отделните искиове е под 5 000 лв. /относно правата на всеки отделен автор/.

Така мотивиран Софийският апелативен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 13.02.2023 г. по търг. дело № 106/2022 г. на Софийския градски съд, VI-12 състав, вместо което постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявените от сдружение „Музикаутор“ с ЕИК – 831005050, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „Будапеща“ № 17, ет. 4, срещу „Макс Т.“ ООД с ЕИК – 201151879, със седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „Изток“, бл. 13, вх. А, **искове по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП** за заплащане на сумата 11 000 лв., представляваща обезщетения в размер на по 500 лв. за нарушения на авторските права на авторите на музиката и текста на описаните в исковата молба музикални произведения, които нарушения се състоят в публично изпълнение на произведенията без отстъпено право на използване на 13.10.2021 г. в стопанисвани от ответника търговски обекти /ресторант и супермаркет/, находящи се в гр. София, ул. „****“ № ***, **както и иск по чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП** за разгласяване за своя сметка на диспозитива на съдебното решение в два всекидневника, както и в определен от съда часове пояс на телевизионна организация с национално покритие

ОСЪЖДА сдружение „Музикаутор“ с ЕИК – 831005050, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. „Будапеща“ № 17, ет. 4, **да заплати на „Макс Т.“ ООД с ЕИК – 201151879, със**

седалище и адрес на управление – гр. София, ж.к. „Изток“, бл. 13, вх. А, **на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата 1 325 лв.** – разноси за исковото производство пред СГС и САС.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____